DE DÖDA SKEPPENS Ö.

Kärleksroman från det äventyrsfyllda Sargassohavet

av

Crittenden Marriott.

Översättning av ANNA HAMILTON-GEETE

PROLOG.

Långt ute i oceanen ligger en ö — en flytande ö, på vilken ännu ingen upptäcktsresande satt sin fot eller från vilken i alla händelser ännu ingen återvänt för att berätta vad han där skådat och upplevat. Ehuru denna ö ligger så att säga omedelbart utanför våra dörrar och mitt i den stora stråkvägen mellan Europa och Mexikanska viken, är den mera okänd och outforskad än själva Nordpolens frusna ödemarker. De geografiska uppslagsböckerna antyda nätt och jämt dess tillvaro, på vanliga kartor söker man den förgäves, sjökorten angiva ej dess evigt växlande konturer och ej ens de dugliga tidningarnas söndagsnummer, eljest så ivriga att fylla sina spalter med sensationella notiser, ha något att förmäla om denna havets spöklika hemlighet.

Men under nattvakterna på de stora oceanångarnes däck, då passadvinden brummar i tågverket och vågorna frasa kring bogen — då berätta gamla sjömän stundom med dämpad stämma underliga historier om en plats där vinddrivna vrak, sammansopade från havets alla hörn av tusen stormar, bilda en ofantlig, sammanhängande flotta, en flytande ö, ständigt växlande till form och gestalt och likväl i det hela oföränderlig — om en spöklik balsalong mitt ute i Atlanten, där döda fartyg, omsnärjda och kransade av sjögräs, evigt kringföras i en hemsk och långsam ringdans, till vilken Golfströmmens jättevirvel anger takten och består musiken.

— Fantasier? — Skepparhistorier? — Sagor att skrämma barn med? —

Kanhända. Men vem vet ändå? —

Blåjackan är tystlåten, sen till att tala, rädd för åtlöje och medveten om många havets hemligheter, dem han ingalunda är angelägen att meddela tidningskorrespondenter och turister. Det är icke omöjligt att mer än en verkligen blivit vindriven till De Dödas Skeppens ö och lyckats undkomma därifrån, blott för att mötas av vantro och åtlöje då han berättat sagan om sina öden o. sedan gått under i någon av de ännu farligare strömvirvlar, som lura på sjömannen i alla världens stora hamnstäder.

Fakta äro fakta, även om de blott bevarats av den muntliga traditionen utan att uppteckñas i skrivna urkunder — och de sägner som ännu berättas under tropikernas stjärnhimmel torde kanske innehålla mera sanning än mången skulle vilja tro. Hur är det Longfellow säger:

"Vill du", sade han vid rodret
"Tyda havets hemlighet? —
Den blott, som dess faror trotsat,
Endast han dess gåvor vet!"

FÖRSTA KAPITLET

Fången

Då detektivkonstapel Jackson gick över landgången med sin med handbojor försedde fånge, stod advokaten Renfrew just uppe på promenaddäcket, försjunken i betraktande av staden San Juan där den i bländande vitt och grönt utbredde sig på stranden, belyst av eftermiddagssolen. Advokaten ryckte häftigt till vid åsynen av de nyanlända passagerarna och böjde sig över handräcket för att förvissa sig om att han sett rätt.

— Nå sannerligen! utbrast han triumferande, är det inte Frank Howard! — Äntligen fast! — Och h ä r — just h ä r, där man väl minst av allt kunnat vänta det!

Med händerna fast slutna om räcket iakttog han ivrigt de båda männen till dess de försvunnit utför trappan. Därpå vände han, angelägen att få meddela den intressanta upptäckt han gjort, samt skyndade bort över däcket till den plats, där tvenne damer stodo lutade mot relingen.

— ...Ja, min söta vän, sade just den äldre av de två, Porto Rico är nog så v a c k e r t någon rimligtvis kan begära. Vackert tyckte jag det var, då jag kom hit och ännu mycket vackrare förefaller det mig nu, då jag lämnar det. Men — då man sagt att det är v a c k e r t, så har man också sagt allt gott som kan sägas! Jag, för min del, är då innerligt glad att inte behöva stanna här en dag längre. Och vad er beträffar så — då man vet vad som väntar er där hemma — ja, ni lär väl inte precis hellar vara ledsen över att resa härifrån, tänker jag.

— Vad som väntar mig —? Jag förstår er inte, mrs. Renfrew.

— Ah, jag menar förstås ert föreståndе. Men här ha vi Philip — han tycks ha något på hjärtat. Nå, Philip —?

— Miss Fairfax! — Maria utbrast han andfådd. Kan ni tänka er vem som kommit ombord — som fånge? — Jo Frank Howard — ingen mer eller mindre än Frank Howard — Jag såg honom, just då han fördes över landgången. Det är nu två månader sedan han lyckades rymma och polisen har varit på spår efter honom allt sedan dess. De måste alldeles nyss ha fått tag i honom, annars skulle jag naturligtvis ha hört det. Vem i all världen skall jag nu fråga —?

Han såg sig undrande omkring.

— Kära Philip, väpna ett ögonblick. Vem i Herrans namn är då Frank Howard och vad har den stackars karlen gjort?

Mr. Renfrew lät höra en föraktfull fnysning.

— Den stackars karlen, lilla Maria, genmälte han, är en av de största skurkar, som ännu gå ohängda. Jag fungerade som allmän åklagare vid hans process och jag måste erkänna att det var mig ett nöje. Jag har talat med dig om allt det där otaliga gånger, min söta Maria, så du borde väl ha någorlunda reda på det vid det här laget. Det skulle verkligen glädja mig om du någon gång ville intressera dig en smula för din mans ämbetsgöromål.

— Åh, naturligtvis! Mrs. Renfrew slog ihop händerna. Nu minns jag. Det var bara namnet, som — Howard, ja, naturligtvis — det är ju den där storsvindlaren, som bedrog så många stackars fattiga, godtrogna människor — är det inte det, Philip?

— Dumheter! snäste advokaten. Frank Howard var officer i Förenta Staternas flotta. Medan han var stationerad här vid Porto Rico gifte han sig i hemlighet med en fullkomligt obildad, men mycket vacker flicka av tarvlig familj — och övergav henne sedan. Flickstackarn följde efter honom till Newyork och sände honom ett brev med sin adress. Han uppsökte henne där och — mördade henne. Strypte henne med sina egna händer! — Han greps på bar gärning, blev överbevisad, fälld och dömd — och skulle varit avrättad vid det här laget om han inte lyckats rymma ur fängelset..... Ja, det är för er räkning jag berättar allt det här, miss Fairfax. Att tala till Maria är bortkastad möda — det går bara in genom ena örat och ut genom det andra.

— Åh, sådant händer den bäste, mr. Renfrew, tröstade flickan honom skrattande. Men eget nog är jag verkligen en smula särskilt intresserad av den här saken. Jag minns den Howardska rättegången mycket väl — jag är händelsevis rätt nära bekant med en av löjtnant Howards kamrater, som var kommenderad på samma fartyg som han just då han sammanträffade med flickan.

Mrs Renfrew klappade händerna i översvallande förtjusning.

— Åh!! — ja visst! — naturligtvis! utbröt hon. Naturligtvis! — Nu minns jag alltsammans. Det var ju löjtnant Loving! — Jag glömde att det var d e t fartyget han var kommenderad på. Philip — visste du av att m Fairfax skall gifta sig med löj Loving?

Mr. Renfrew vände sin blå de pincenez mot den unga flickan, som djupt rodnande, på en gång road och förargad, besvarade hans blick.

— Är ni den sjunde dottern till den yngsta av sju döttrar,* bästa mrs. Renfrew, efter som ni tycks kunna läsa i framtiden? frågade hon. För egen del försäkrar jag, att jag inte är på långt när så väl underrättad. Löjtnant Loving har inte ens gjort mig den äran att fria ännu. Men om ni är alldeles säker på er sak så,.....

— — —

* Syftar på den irländska folktron att den "sjunde dottern till den sjunde dottern" är i besittning av övernaturliga gåvor.

—...Nå, du min skapareg — är det inte s a n t? — Jag fick en tidning från New York i dag, däri det omtalades som en avgjord sak — den ligger där nere i min hytt i detta ögonblick. Om det roar er att titta på den, så låt oss gå ner. Philip — tag reda på allt du kan veta om den där löjtnant Howard och kom sedan så fort som möjligt och tala om det för oss.

Mr. Renfrew nickade.

— Jag skall gå och fråga kaptenen, genmälte han, då de två damerna vände sig om för att gå.

Kaptenen visade sig föga medelsam. Dels var han fullt upptagen av förberedelserna till avresan och dels förargad över att straffångens närvaro ombord redan blivit bekant. Passagerare av detta slag äro ej vidare välkomna ombord på båtar, vilka liksom Q u e e n, huvudsakligen äro avsedda för turistrafik och första klassens resande med möjligen svaga nerver — och man är vanligen angelägen att så mycket som möjligt dölja deras närvaro.

— Vet ingenting om den saken, mr. Renfrew, blev det buttra svaret på advokatens förfrågningar. Var god vänd er till förvaltaren.

Förvaltaren var icke mera road av att bliva utfrågad än sin förman — men han lyckades bättre dölja sina känslor.

— Jo, mycket riktigt, medgav han med skenbar beredvillighet. Löjtnant Howard är ombord. Han blev gripen här i förra veckan — uppe i en by, som heter Lagonitas, tror jag —

— Ah! — det var där hans hustru bodde — hon, som han mördade.

— Så? — det visste jag inte. Nå — i alla fall, så var det där de höggo honom. Han gav sig helt beskedligt — försökte varken göra motstånd eller fly.

— Och var här ni inhyst honom?

— Å, midskepps — i en av andraklasshytterna. Jackson — detektiven — är med honom och bevakar honom på det strängaste. Var god försäkra era damer att de inte behöva vara det ringaste oroliga. Det finns ingen möjlighet för honom att undkomma — för resten är han belagd med handbojor.

— Jackson, säger ni? — Tyckte väl jag kände igen honom. En sådan där äkta bulldogg till karl, som aldrig släpper sitt tag. — Jo, jag intresserar mig en smula särskilt för den där Howard, skall jag säga, ty det var jag, som fungerade som åklagare i målet.

— Ah, tusan — är det på det viset? — Måtte varit rätt rafflande, allt det där. Men han bekände ju till slut?

— Bekände? — gjorde så f-n heller — uppträdde med den största fräckhet, nekade till allt och svor på att han aldrig ens sett människan förrän han själva morddagen uppsökte henne på hotellet till följd av ett brev han erhållit från henne — påstod att han fann henne liggande mördad i rummet, då han kom dit. Som sagt — hans uppträdande var rent ut sagt oförskämt. Bevisen mot honom voro absolut övervältigande.

— Han nekade således till att ens ha varit gift med henne?

— Nekade? — han nekade till allt — helt enkelt allt. Svor på att det var misstag på person. Nå, i det fallet gjorde jag då processen kort. Minst ett dussin vittnen hade sett honom däruppe i Lagonitas tillsammans med flickan. För säkerhets skull skickade vi också efter prästen som förrättade vigseln — nå, han kom aldrig fram — fartyget förgicks på vägen till New York. Men det betydde ingenting — det fanns mer än nog bevis ändå. Juryn förklarade honom brottslig utan att ens ha lämnat domsalen för överläggning.

ANDRA KAPITLET.

Stormvarning

Då Dorothy Fairfax åter kom upp på däck, hade solen redan börjat sjunka mot horisonten. Det hade blåst upp en smula och sjön gick tämligen hög med de korta, tvärhuggna vågor som äro karaktäristiska för de västindiska farvattnen. Fartyget rullade tillräckligt för att välla alla med benägenhet för sjösjuka behäftade personer obehag och detta, i förening med passagerarnas jämförelsevis ringa antal hade tillfört att däcket vid denna tid var tämligen tomt.

Dorothy såg det med glädje. Hon längtade att få vara ensam med sina tankar — och ensam fick hon sällan vara, så snart som någon man, vare sig ung eller gammal, befann sig i hennes närhet; de tycktes alla dragas till henne av en eller annan hemlighetsfull attraktionskraft, som järnet till magneten.

Mrs Renfrews tanklösa yttrande, i förening med den omtalade notisen i New York-tidningen, hade upprört och oroat henne. Hon såg i tankarna den korta paragrafen för sig — den var daterad från San Juan —:

"Miss Dorothy Fairfax, enda dottern till den kände järnvägskungen och mångmiljonären John Fairfax, återvänder i nästa vecka till New York för att beträlla sin utstyrsel till sitt snart förestående giftermål med löjtnant Loving vid Förenta Staternas flotta. Mr. Fairfax, som försträckt det nödiga kapital för den här under byggnad varande järnvägen, lär efter vad vi inhämtat, inom de närmaste veckorna komma att följa henne."

Det var allt. Man behandlade saken som fullkomligt avgjord. Notisförfattaren tyckes taga för givet att förlovningen redan för länge sedan offentliggjorts — ty eljest hade han naturligtvis antingen gjort närmare förfrågningar angående saken eller begagnat tillfället att vidare utbreda sig över ett så intressant ämne. Dorothy Fairfax hade varit föremål för tillräckligt många tidningsartiklar för att veta att hennes förlovning och giftermål skulle ansetts värda minst en spalt i vilken som helst av de elegantare New York-tidningarna. Hon drog därav den naturliga slutsatsen att detta meddelande härrörde från någon tillfällig korrespondent, som endast återgav ett i förbigående uppsnappat rykte, vars hela räckvidd han ej kunnat överskåda.

Hon hade nu känt löjtnant Loving i något mer än två år och och — ja, hon tyckte om honom; han tilltalade henne. För ungefär tre månader sedan, just vid tiden för den Howardska rättegången, hade det blivit henne klart att den unge sjöofficeren ämnade fria till henne — och det var egentligen för att vinna tid och komma till full klarhet angående sina egna känslor som hon så plötsligt lämnat New York och begivit sig till sin far i Porto-Rico. Hon behövde stillhet och ro, behövde tid att tänka och överväga innan hon kunde fatta ett så viktigt beslut — det kände hon.

Nu var hon emellertid åter på hemvägen, men alltjämt lika långt från det avgörande beslutet.

(Forts.)

Frun: "Nå, gubben min, vad tycker du om soppan? Jag har lagat den själv."

Mannen (som hittat ett hårstrå i soppan): "Ähjo, på ett hår när var den riktigt bra."

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika SVENSKA RÅDGIVAREN

"GODA RÅD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för män säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borde läsas av varje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i edra unga år, eller systemet blivit försvagat genom utsvävningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i försegiat omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Farm och Hem.

ARBETETS VÄLSIGNELSE.

Att arbetet är en mänsklighetens välsignelse söker nog inte mången förneka.

Det är en gudagåva för vilken vi aldrig kunna vara nog tacksamma.

Nög finns det somliga människor som anse det lyckligt att slippa arbeta, men den som tänker så, är en oförståndig och kortsynt människa som på grund av sin oföretagsamhet aldrig kommit i tillfälle att njuta vad verklig arbetsglädje vill säga och därmed gjort en oskattbar förlust.

Den gamla satsen: "den fåfäng går lär mycket ont", besannar sig alltid och att en lat människa bereder sin egen undergång har i tusen och åter tusen fall kommit till synes. Lättja och oföretagsamhet är grunden till mycket ont. En lat människa bereder nämligen inte endast sin ekonomiska, utan också sin moraliska undergång.

Det är nämligen så, att den som går fåfäng inte endast lär mycket ont, utan i många fall också gör det som är ont. Därmed förstör hon inte blott sitt anseende, utan också sin inre människa. Den åter som inte företager sig något vare sig ont eller gott angripes ej sällan av livsleda, inbillningssjuka eller dylikt och blir en retlig och beklagansvärd självplågare, en olycklig människa, som inte har något övrigt att önska och således ej kan ha ett mål som hon sökt vinna.

Det händer oss nog litet var, då krafterna svika och bekymren trycka, att vi med en viss avund tänka på dem, som äro nog lyckliga att ej vara tvungna att arbeta. Dock är det så, att den, som utan arbetet har det så ställt att hon kan låta sin tid rinna bort i overksamhet, är mycket mera att beklaga än den som behöver arbeta för sin existens.

Arbetet är ett livselixir, det är en källa till lycka, hälsa och glädje. Men för att det skall vara oss möjligt att finna allt det goda som arbetet kan vara upphov till, så böra vi ej anse det som en börda som vi dragas med därför att vi inte ha något annat val. Om vi arbeta med glädje, så går arbetet lätt och blir väl utfört. Sådant arbete skänker oss själva tillfredsställelse, är hedrande och betalar sig väl.

Då vi erfara att arbete är något av det allra bästa som finnes i vår ofullkomliga värld, så böra vi också tänka på att låta våra barn bli delaktiga av detta goda.

Den som älskar sina barn önskar dem så mycken lycka som möjligt. Men en stor del kärleksfulla föräldrar tro sig lyckliggöra sina barn genom att så mycket som möjligt befria dem från arbete.

Man behöver inte tänka långt för att inse huru fullkomligt felaktig denna uppfattning är. En vid arbete ovan och till sådant följaktligen mindre duglig person har ju mycket mindre förutsättningar att kompa fram i livet än den, som från barndomen är tränad till arbete. Ju mera en person är kunnig och hemmastadd på olika områden, desto flera möjligheter har han att lyckas.

Det är därför föräldrarnas skyldighet att så tidigt som möjligt giva barnen sysselsättning. Man börjar med lättare uppgifter vilka längre fram följas av mera krävande.

Föräldrarna böra också både genom ord och exempel lära sina barn att allt hederligt arbete är äktningsvärt och även det till synes mest underordnade arbete bör utföras samvetsgrant, samt att intet är större och lyckligare än att vara en verkligt dugande arbetsmänniska.

Den som vill bereda sina barns verkliga levnadslycka bör alltså från deras första barndom lära dem att arbeta, ty "arbete befordrar hälsa och välstånd."

* * *

GODA RÅD.

Ett hostmedel. En tredjedel glycerin blandas med 2/3 rom samt socker efter smak. Av denna blandning intages 1 tesked då hostan kommer på.

*

Väggohyra och dess ägg utrotas om man upprepade gånger bestryker de ställen där den har sitt tillhåll med ättiksprit.

*

Mot tarmkatarr äro torkade blåbär ett gott medel. Även blåbärssaft och maträtter beredda härav äro välgörande.

*

Medister-kakor. 1 pund kalvkött och ett halvt pund fläsk skäres i små stycken och males 4 gånger genom köttkvarnen. ¾ kopp mjölk, ½ tesked ingefära, ½ tesked peppar, 1 tesked salt och 4 finstötta crackers tillsättes. Degen arbetas väl och formas till små, runda kakor och brynes i hett smör. Lite vatten eller buljong tillsättes och får koka sakta tills de äro färdiga. Serveras med sås som är lagad av köttsaften i grytan.

*

Kalv-karbonader. 1½ pund kalvkött males tillsammans med ½ pund fläsk, 1 tesked salt, ¼ tesked ingefära, 1 ägg, 4 stötta skorpor och en liten kopp gräddmjölk, lägges i lite åt gången. Formas till runda kakor som bestrykes med äggvita; vändas i stötta skorpor och stekes bruna i smör.

*

Kotletter. Dessa lagas av både lam-, kalv- och svinkött. Styckena bankas först hårt på båda sidor, och till 2 pund kotletter användes 2 ägg, dessa vispas och köttstyckena doppas däri samt efteråt, i fem finstötta skorpor, ½ tesked peppar och 1 tesked salt, som först är väl blandat. Stekes ljusbruna i hett smör. Ingen sås användes härtill.

* * *

HONUNG.

Honung användes längt mera förr, än vad nu är brukligt. Den har blivit något undanträngd av sockret, som dock icke äger sådan näring och icke är så hälsosamt som honungen.

Redan i äldsta tid ansågs honungen äga egenskaper, som skänkte hälsa och kraft. De gamla romarna använde den både till invärtes och utvärtes bruk och Greklands diktare prisade mjölk och honung som gudarnas spis "ambrosia", som skulle förlåna odödlighet och evig ungdom. Å gamla minnesmärken från ögypten ser man, att de på den tiden sysslade med bidodling och judarne talade om Kanaan som ett land, där mjölk och honung flyter.

Även våra förfäder använde honung och bryggde därav sitt "kostliga mjöd."

Ren slungad honung är bäst och den så kallade majhonungen, som är ljus, är den finaste i smaken, därnäst kommer blomsterhonungen och senare hösthonungen, som är mörkare och mindre god, ty honungen tar färg och smak efter de blommor den är tagen av. Lindblommor ger god honung, men av ljunglommor blir den mörk och något skarp.

Sylt kokad med honung håller sig bättre än den, som blivit kokad med socker.

För röda och spruckna händer är det mycket bra att ha litet honung i tvättvattnet.

Honungsdricka, som ganska mycket användes ute på landsbygden, är både gott och hälsosamt samt närande och överträffar alla läskedrycker, som mest består av sackarin och essenser och inte alls äger något näringsvärde.

Våra läkare använda även honung i medicinen. Och på landsbygden där man förr var mycket hänvisad till sina huskurer, var honungen det förnämsta medlet.

För blodfattiga och klena personer är den till stor nytta, ty den hör till våra mest närande livsmedel, den övergår omedelbart i blodet och kroppen tillgodogör sig den fullständigt. Det vi genom honung tillföra vår kropp få vi behålla, och genom dess kemiska omgestaltning utvecklas kraft och hälsa och blir således det bästa medlet att hålla vår kropp frisk och sund.

DIVERSE.

PRIVILEGIERAD AV STATEN

Lär Engelska

genom den enda svenska

korrespondensskolan i Amerika och enda med svenska lärare med statsexamen som språklärare.

I fall Ni blott visste hur lätt, fort och billigt Ni kan lära god, grundlig och korrekt engelska i Eri EGET HEM genom vår lagligt skyddade korrespondensmetod, så skulle Ni ej dröja en dag. Flera svenskar lära engelska genom vår korrespondensskola än i någon annan skola i världen. Varför skulle det ej Ni göra detsamma? Välj det som MÄNGA TUSEN LANDSMÄN före Er och 20-årig erfarenhet funnit vara det bästa! Kunska perna äro för Er värda flera HUNDRATALI DOLLARS. Tillbakaviss ej detta erbjudan del Skriv I DAG efter alldeles kostnadsfria, fullständiga upplysningar och tusentals beedigade intyg om denna berömda lärometod. Adressera:

Svenska Korrespondensskolan
Avd. C. Red Bank, N. J.

W. FINKEL

Expert urmakare och juvelerare

242 Logan Ave., Winnipeg.

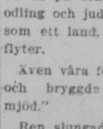

25 års erfarenhet. Allt arbete garanterat. Speciell uppmärksamhet för gamla lands klockor. Order från landsorten ges prompt uppmärksamhet.

GÖR ETT FÖRSÖK!

Alla slags försäkringar utskrivas. Låu på nya och förbättrade fastigheter till lägsta gällande ränta.

EDWARD HAMMARSTRAND

av
C. H. McPAYDEN & COMPANY LTD.
9 våningen Paris Bldg. Winnipeg.

Jag skall storligen värdera ett tillfälle att få förnya Eder nu gällande försäkring eller att ombesörja sådana nya försäkringar som behövas. Vi äro generalagenter för fyra av de bästa försäkringsbolagen.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styckarbete, loggtillverkning och huggare av pappersmasseved. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

AGENTER

önskas överallt i Canada för skandinavisk urmakerifirma. Hög provision för upphörande av andra. Skriv på skandinaviska språken till

Norwood Jeweler Store.
WINNIPEG, MAN.

ITALIENSKA DRAGSPEL

Vi tillverka, importera och försälja, hand gjorda, italienska Dragspel, de bästa i världen. Vår garanti. Våra priser lägre än någon annan tillverkares. Köpare erhålla gratis accordionlinstruktioner. Skriv efter katalog.

RUATTA SERENELLI & CO.
Dept. 120
1014 Blue Island Ave. Chicago, Ill.

A.S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRÅ
Begravningar omhesörjas punktligt och till moderata priser.
GRAVSTENAR
Tel.: 86 607
Bardal Blk 843 Sherbrooke St
Orderföreståndare
P. S. BARDAL

LEONARD WREEDE

har i dagarna avrest till Skandinavien, varest han kommer att besöka sådana platser som Göteborg, Oslo, Bergen, Trondhjem, Östersund, Sundsvall, Stockholm, Karlskrona och Malmö. Herr Wreede återvänder till Canada i slutet av februari månad. Brev kunna sändas till Mr. Wreede under adress

Svenska Amerika Linien,
Göteborg, Sverige.

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ

ger GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.

Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av

Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Columbia

HELGE ANDERSON

MAILORDER
Box 11 Winnipeg, Man.

Dragspel, Grammofoner. Svenska Järnvaror, Skandinaviska Grammofonskivor av alla kända spelare.

Radioapparater.
Svenska Statens Premieobligationer.

Sänd för Prislistor.
BOX 11, WINNIPEG, MAN.

C. H. NILSON

Dam- och herrskräddare
Största skandinaviska skrädderiaffär
Andra dörren från Main St.
208 LOGAN AVE.
Telefon: 27 021
Winnipeg, - - - Man.

JACKSON BROS.

Speciellt uppmärksammas postorders.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR UR, och JUVELREPARATIONER
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta

TELEMARKS SKIDOR.

Vi tillverka skidor av bickory, lönn, ask och furu — alla storlekar. — Skriv efter priser.

BERGE & DALE
350 William Ave. Winnipeg.

KERR'S BEGRAVNINGSBYRÅ
Tel. 22 345, 22 346. Best. 88 044.
120 Adelaide Street, Winnipeg.
Dag och natt-betjäning. Varsam körning i ambulansvagn.

HÖNSAVLARE!

Befria höns och fjäderfä från ohyra. Sänd $1 för att lära utan all röja metoden. Inga medicin, intet arbete. Med omkostnader Metoden garanteras och pengarna återsändas i händelse metoden icke verkar. — M. H. JACOBSEN, Box 8, Foam Lake, Sask.

Gynna våra annonsörer.